

[Kristen Amby.]

lig Interesse tager det Tid at udrede, men fremfor alt tager det Tid at begrunde den i Enkeltheder og saaledes, at man har Mulighed for at overbevise Modstanderen. Det er man nu afskaaret fra.

Det var uendelig rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde, i denne Sammenhæng at henvise til, at det daværende og nuværende ærede Medlem Hr. Borgbjergs Kamp i sin Tid mod Alberti overhovedet ikke kunde have været ført, hvis den her foreslaaede Tidsbegrænsning havde været gældende. Der kan være Anliggender i Administrationen af en saa indviklet Natur, at det tager lang Tid at gennemgaa dem og fremfor alt at argumentere, at overbevise.

Derfor kan mange menige Medlemmer, i alt Fald det Partis Medlemmer, jeg tilhører, og glædeligvis ogsaa adskillige andre Medlemmer ikke se, at der er nogen Rimelighed i at gennemtvinge Forslaget. Det er det, der vil ske — det er ikke ved en enstemmig Beslutning, at Vedtagelsen kan ske, heller ikke ved et langt overvejende Flertal —, at man gennemtvinger, at Taletiden begrænses.

Vi kan kun se dette som et symptomatisk Udtryk for det, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i Gaar gav saa udmærket Udtryk, at Demokrati og Parlamentarisme nu er blevet til Flertalsdiktatur. (*Bjerring: Naa!*). Det er rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Bjerring sætter et Spørgsmaal derved. Det ærede Medlem plejer at sige, at Flertallet skal regere. Det har vi aldrig benægtet, men Mindretallet skal have en fuldkommen Ligeret til at kritisere Regeringen, derpaa hviler selve Parlamentarismens Idé. Og jeg tror ikke, at de Herrer, hvis de havde været i Mindretal, havde været synderlig glade for, at der havde været en Talebegrænsning som den, her foreslaas.

Man henviser ustandselig til det gamle Højre, og det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen maatte altsaa ogsaa gribe til dette Middel og i Anledning af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Betragtninger henvise til, at han var en Arving af det gamle Højre og derfor ingen Ret havde til at fremsætte disse Betragtninger. Det er nu over en halv Menneskealder siden, Højre afgik ved Døden, og vi, der i Dag er omkring de Fyrre og aldrig har været Medlemmer af det gamle Højre, kan ikke have noget Ansvar for, hvad Gerning de gjorde. Vi er gaaet ind i det nuværende konservative Folkeparti paa et Tidspunkt, hvor dette stod paa lige

almindelig Valgret. Man kan derfor ikke forekaste os, hvad der tidligere er sket, i alle Tilfælde ikke med nogen Vægt. Men det, at det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen maatte gribe til det Argument, viser netop bedst, at den Tale, der i Gaar blev holdt, har virket, det viser, at man er begyndt at blive betænkelig ved, at der endnu er nogle, som overfor Forsøget paa Flertalsdiktatur, paa at knægte den frie Ytringsret, paatager sig Demokratiets og Parlamentarismens Forsvar.

Jeg kan derfor fuldkommen slutte mig til, hvad mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, anbefalede, at dette Forslag vises tilbage til Udvalget, der sker ikke noget ved, at det hviler dér. Hvis man fastholder sin Villie om en Forandring i Forretningsordenen fra dem, der ønsker det, kan man hurtig gennemføre det ved næste Samlings Begyndelse — nu er det vel Meningen, at vi hurtig skal slutte Samlingen, og en Vedtagelse nu har derfor ingen Betydning.

Det vilde være en smuk, værdig og nobel Handling, om Flertallet vilde sige: Lad os se Tiden an, saa faar vi Tid til at tænke os om, lad os se derpaa i Stedet for at gennemføre et saadant Forslag, naar der er saa afgørende Modstand derimod fra to Partiers Medlemmer, ja, det skulde undre mig, om der ikke ogsaa blandt de menige Medlemmer i Regeringspartierne var Modstandere derimod. Jeg synes, det vilde vise, at man for en Gangs Skyld havde Lyst til og ogsaa evnede at behandle en Modstander large.

Jeg haaber, at dette vil ske, jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen vil forandre sin Stilling. Det vilde maaske være noget uhørt, om det skete, men det var smukt og værdigt, om det skete, og der er intet som helst sagligt eller politisk Hensyn, som taler derimod, der er ikke nogen som helst Nødvendighed for, at det ikke sker.

H. F. Ulrichsen: Den Debat, der føres her om Folketingets Forretningsorden, har efter mit Skøn betydelig Interesse, idet den giver forskellige interessante Fingerpeg men Hensyn til de enkelte Partier og deres Stilling til store politiske Problemer.

Naar nu f. Eks. det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen i sin i Henhold til hans Regler overordentlig lange Tale, naar man tager i Betragtning, at han tog Ordet for anden Gang, indgaaende dissekerede det konservative Folkepartis Forgænger, det gamle Højres Historie, for paa den Maade at fralægge sig et Ansvar for de Bestem-